

Arrest

nr. 99 936 van 27 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2012, en van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, om de schorsing en nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK, van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat L. VAN DE RITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft huidig beroep ingesteld te hebben tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2012.

Daaropvolgend werd verzoekende partij er middels een beschikking van 30 januari 2013 van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot het door verzoekende partij ingestelde beroep van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73,

§§1 en 2 van de vreemdelingenwet zodat een mondeling debat geen meerwaarde heeft en beroep aldus via een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende gronden:

“1. Inzake de weigeringsbeslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekster is het daar niet mee eens doch uit haar eigen verklaringen blijkt dat zij voor wat betreft de problemen die zij kende met haar echtgenoot, redenen waarom zij haar land zou zijn ontvlucht, wel degelijk kon rekenen op de nodige hulp en bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Verzoekster ontwikkeld geen enkel middel tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep in zover het gericht is tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) is onontvankelijk.”

Op 15 februari 2013 maakt verzoekende partij aan deze Raad haar verzoek tot horen over.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat in de beschikking geen rekening werd gehouden met de problemen die er waren met de tolk tijdens het gehoor. Voorts wijst zij erop dat dat zij geen gedegen bescherming gekregen heeft tegen haar zeer gewelddadige ex-echtgenoot en dat men geen rekening houdt met het gevaar waarmee gescheiden vrouwen in een gewelddadige maatschappij zoals Albanië, waar overigens de Kanun heerst, te kampen hebben. Verzoekende partij verwijst hiertoe naar het rapport Refworld van UNHCR over huiselijk geweld en het gebrek aan bescherming van de slachtoffers van huiselijk geweld in Albanië. Zij betoogt dat de verschillende rapporten unaniem zijn over het geweld tegen vrouwen en het gebrek aan bescherming.

De verwerende partij repliceert dat verzoekende partij wel degelijk kon buigen op bescherming van haar autoriteiten en uit de rapporten blijkt dat er wel voldoende bescherming is.

Het komt gepast voor de zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde het beroep overeenkomstig de gewone procedure te behandelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizenddertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS